

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **T. K.**, zast. Mgr. René Gemmelem, advokátem se sídlem v Karviné-Fryštátu, K. Sliwky 34, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o dopravním přestupku, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2005, č. j. DSH/14414/04/HA, o kasační stížnosti žalobce-stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2005, č. j. 58 Ca 13/2005 - 22,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2005, č. j. 58 Ca 13/2005 - 22, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajský soud v Ostravě (dále krajský soud) odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2005, č. j. DSH/14414/04/HA, jako opožděně podanou. Dospěl totiž k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci dne 6. 1. 2005 prostřednictvím hlídky Policie ČR Dolní Lutyně, jak vyplývá ze správního spisu. Žalobu podal žalobce prostřednictvím pošty k přepravě dne 11. 3. 2005, přičemž žaloba byla doručena krajskému soudu dne 14. 3. 2005., tedy po uplynutí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Žalobce, dále stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) nesouhlasí se závěrem krajského soudu o doručení rozhodnutí žalovaného již dne 6. 1. 2005 a dovozuje, že uvedeného dne doručení rozhodnutí nenastalo. Tohoto dne byl s F. Š. před domem č. 1027 na ulici R. a před tento dům přijela hlídka PČR. Z vozidla vystoupil jeden z policistů, který na stěžovatele zavolal „pane K.“. Stěžovatel zpanikařil, myslel si, že se dostal do nějakých problémů a hlídka ho odveze na

oddělení PČR k výsledku a proto odpověděl: „pokud chcete mluvit s panem K., tak pro něj dojdou“ a ihned vběhl do domu. Druhý policista seděl po celou dobu ve vozidle. Není pravdou, že by mu policista, se kterým hovořil sdělil, že má pro něj k předání doporučený dopis do vlastních rukou, natož aby mu sdělil, že se jedná pouze o převzetí dopisu. Celý průběh může popsat F. Š., který jako jediný svědek byl na místě přítomen a vše viděl a slyšel. Druhý policista seděl ve vozidle. Navíc ani z úředního záznamu PČR nevyplývá, že by byly splněny všechny podmínky pro vznik fikce doručení, jelikož absentuje podmínka řádného poučení, tedy, že písemnost bude považována za doručenu dnem, kdy její přijetí bylo odepřeno. Pokud tedy krajský soud žalobu odmítl jako opožděnou, rozhodl předčasně a naprosto nedostatečně vycházel pouze z úředního záznamu PČR, aniž by stěžovatele a F. Š. u jednání vyslechl. Navíc ani z úředního záznamu PČR nelze všechny podmínky pro vznik fikce doručení dovodit. Krajský soud svým postupem porušil zákon i ústavní právo stěžovatele na spravedlivý proces. Rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno až 25. 1. 2005 a proto žaloba je podána včas. Pokud by nastala fikce doručení už 6. 1. 2005 žalovaný by mu už rozhodnutí znovu nezasílal. Z uvedených důvodů navrhl stěžovatel, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně s podanou kasační stížností požádal stěžovatel, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tím, že by byl stížen nenapravitelným následkem v podobě zákazu řízení motorových vozidel, ač je zřejmé, že přestupkové řízení neskončilo do jednoho roku od údajného spáchání přestupku a proto odpovědnost za přestupek ze zákona zanikla.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí jako nedůvodné. Stěžovatel zpochybňuje úřední záznam policistů, s některými fakty však souhlasí a sice, že dne 6. 1. 2005 skutečně byl s F. Š. před domem čp. 1027 a že přijeli autem policisté, přičemž policista, který vystoupil z automobilu na něj zavolal příjmením atd. Vyvrací tvrzení policisty o sdělení, že má pro něho doporučený dopis do vlastních rukou, natož sdělení následků nepřevzetí zásilky. Žalovaný poukázal na to, že své rozhodnutí doručoval stěžovateli poštou na adresu stěžovatelem uvedenou, to je D. L., U P. čp. 1005. Obálka s rozhodnutím se mu však vrátila zpět s poznámkou poštovního doručovatele: „nezastižen, oznámeno, nevyžádáno“. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že stěžovatel v mezidobí změnil adresu trvalého bydliště, bylo rozhodnutí doručováno na adresu: D. L., R. čp. 1127. Protože vzniklo podezření, že stěžovatel si zásilku na poště nevyzvedne, přistoupil žalovaný z opatrnosti k doručování rozhodnutí cestou Policie ČR, oblastního ředitelství, referátu cizinecké a pohraniční policie D. L. Dál již žalovaný poukázal na úřední záznam ze dne 6. 1. 2005, který je součástí správního spisu a uzavřel, že dnem 6. 1. 2005 nastaly účinky doručení. Tvrzení stěžovatele ohledně úředního záznamu ze dne 6. 1. 2005 považuje žalovaný za účelové.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a z důvodů uvedených v kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k těmto závěrům:

Podle ustanovení § 51 zákona č. 200/1990 Sb. není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení. Podle § 80 téhož zákona rozhodnutí o přestupku nelze doručit veřejnou vyhláškou.

Při doručování přezkoumávaného rozhodnutí stěžovateli postupoval žalovaný podle v té době účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správního řádu). Toto rozhodnutí doručoval prostřednictvím Policie České republiky, Oblastního ředitelství SCPP Ostrava, referátu cizinecké a pohraniční policie D. L., o čemž svědčí úřední záznam ze dne 6. 1. 2005 podepsaný prap. K. a prap. K. Z tohoto úředního záznamu vycházel krajský soud, který posuzoval včasnost žaloby podané stěžovatelem proti rozhodnutí žalovaného a vyvodil

z něho, že dne 6. 1. 2005 došlo k doručení rozhodnutí žalovaného stěžovateli. Tuto skutečnost stěžovatel popírá s tím, že není pravdou, že by mu policista, se kterým hovořil sdělil, že má pro něj k předání doporučený dopis do vlastních rukou, natož aby mu sdělil, že se jedná pouze o převzetí dopisu. Navíc ani z úředního záznamu PČR nevyplývá, že by byly splněny všechny podmínky pro vznik fikce doručení, jelikož absentuje podmínka řádného poučení, tedy, že písemnost bude považována za doručenu dnem, kdy její přijetí bylo odepřeno. Stěžovatel tedy v podstatě tvrdí, že nebylo naplněno ustanovení § 24 odst. 3 správního řádu, podle něhož odepře-li adresát bezdůvodně písemnost přijmout, je doručena dnem, kdy její přijetí bylo odepřeno: na to musí doručovatel adresáta upozornit. Ke svému tvrzení nabízí jednak svoji výpověď jako účastníka řízení a jednak výpověď svědka F. Š., který byl události s policistou dne 6. 1. 2005 přítomen. Z úředního záznamu ze dne 5. 1. 2005 založeného ve správním spisu skutečně vyplývá, že po příjezdu hlídky policie k domu čp. 1127 na ulici R. v D. L. dne 5. 1. 2005 stál před domem spolu se stěžovatelem F. Š., bytem O. L., K. S. 1049 a byl přítomen po celou dobu pokusu předání dopisu stěžovateli. Vzhledem k námitce stěžovatele a jeho návrhu na provedení důkazu má Nejvyšší správní soud za to, že okolnosti o doručování rozhodnutí žalovaného stěžovateli dne 5. 1. 2005 bude třeba prověřit. V tomto směru se nabízí výslech stěžovatele jako účastníka řízení, výslech F. Š. jako svědka a výslech obou policistů prap. K. a prap. K., kteří doručování prováděli. Bezpečné zjištění, zda dne 5. 1. 2005 doručení rozhodnutí nastalo je významné z hlediska dodržení lhůty stěžovatele pro podání žaloby proti němu. Nelze přitom odhlédnout od toho, že stěžovateli žalovaný i po tomto datu doručoval své rozhodnutí poštou a stěžovatel toto rozhodnutí převzal dne 25. 1. 2005 a od tohoto data odvíjel svou lhůtu k podání žaloby u správního soudu proti němu. V této souvislosti je však třeba uvést, že pokud by došlo k doručení rozhodnutí dne 5. 1. 2005, nemělo by další doručení rozhodnutí stěžovateli dne 25. 1. 2005 žádný právní význam. V obsahu správního spisu se dále nachází obálka s rozhodnutím žalovaného zasílaná stěžovateli na jeho adresu D. L., U P. čp. 1005, daná na poštu dne 4. 1. 2005 a uložena na poště dne 5. 1. 2005, z níž vyplývá, že adresát nebyl zastižen, zásilka byla uložena a uložení bylo oznámeno, avšak adresátem nebyla zásilka vyžádána. Z obsahu správního spisu také vyplývá, že adresu D. L., U P. čp. 1005, stěžovatel uváděl, nevyplývá však z něho, zda se na této adrese také v době doručování zdržoval. Pro doručení rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu přitom není podstatné, kde je adresát přihlášen k trvalému pobytu, ale je podstatné, zda se v místě doručení v době doručování zdržoval.

Z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) v němž tento soud provede dokazování k posouzení včasnosti podané žaloby stěžovatelem a ve věci znovu rozhodne tak, že žalobu projedná, bude-li podaná včas, nebo ji opět odmítne dojde-li opět k závěru, že je podaná opožděně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu

